प्रतिभाति गृहं तच्चेद्रम्यं तव ततोऽधिकं ।
तदर्थ्यतां धनं वापि भूर्येवं चाभ्यधीयत ॥ ६४ ॥
तूष्णीं स्थितं ततो भूपं चर्मकारो व्यजिज्ञपत् ।
दन्तांशुसूत्रैस्तत्सत्त्वमानं ज्ञातुमिवोद्यतः ॥ ६५ ॥
राजन् विज्ञाप्यते कश्चिद्यदस्माभिर्यथाशयं ।
न स्थेयमवलिप्तेन तत्र द्रष्टा सता त्वया ॥ ६६ ॥
नाहमूनः शुनो नास्ति काकुत्स्थात् पार्थिवः पृथुः ।
क्षुभ्यन्तीवाद्य तत्सभ्याः संलापेऽस्मिन् किमावयोः ॥ ६७ ॥
जातस्य जन्तोः संसारे भङ्गुरः कायकञ्चुकः ।
अहन्तामम्ताख्याभ्यां शङ्कुभ्यामेव बध्यते ॥ ६८ ॥
कङ्कणाङ्गदहारादिशोभिनां भवतां यथा ।
निष्किञ्चनानामस्माकं स्वदेहेऽहंक्रिया तथा ॥ ६९ ॥
देवस्य राजधान्येषा यादृशी सौधहासिनी ।
कुटीघटमुखानद्धतमोरिस्तादृशी मम ॥ ७० ॥
आजन्मना साक्षिणीयं मातेव सुखदुःखयोः ।
मठिका लोठ्यमानाद्य नेक्षितुं क्षम्यते मया ॥ ७१ ॥
नृणां यद्वेश्महरणे दुःखमाख्यातुमीश्वरः ।
तद्विमानच्युतोऽमर्त्यो राज्यभ्रष्टोऽथ पार्थिवः ॥ ७२ ॥
एवमप्येत्य मद्वेश्म सा चेद्देवेन याच्यते ।